

«Desperta-vos, desperta-vos catalans adormits!»

written by Agustí Soler | 8 de gener de 2026

Desperta-vos, desperta-vos catalans adormits. No sepul-teu la vostra honra, vostres lleis i la llibertat de vostra pàtria estimada, en la negra obscuritat d'una perpetua esclavitud!

Aquesta admonició del conseller de Barcelona, Manuel Ferrer i Sitges, del 5 de juliol del 1713, ens porta a un clar advertiment sobre la situació que Catalunya viu.

Catalunya continua sotmesa sota l'esclavitud que ja imposaren Castella i França a partir del 1714. Alguns pensaran que potser exagerem i queda ben clar que no, que no exagerem gens ni mica. En podríem posar molts exemples i solament en diré dos de ben actuals: 1. Espanya roba a Catalunya més de 22.000 milions cada any. Diuen que és una donació. 2. França prohibeix la utilització del català als ajuntaments de la Catalunya del Nord. Són sols dos exemples ben actuals. El més important és que Catalunya, allà on dius bon dia i et contesten bon dia, viu ocupat sense poder assolir la plena llibertat.

N'hem viscut de tots colors, però la nostra història i la nostra supervivència, podríem dir-ne, han estat gràcies a una realitat tossuda que els catalans portem a dins des del mateix moment que naixem. No ens hem plegat mai de braços malgrat que molt sovint, massa sovint, alguns s'han acovardit i han abaixat el cap davant d'aquells que fa més de tres-cents anys ens manen i ens tenen ocupats.

Cal, però, recordar que, a part del nostre quefer del dia a dia, múltiples accions i treballs duts des d'un silenci i d'una reserva admirables, han posat Catalunya ben amunt dins del mapa universal. I això no ho podem oblidar mai i cal donar-ho a conèixer. No pot quedar sols en el record i cal que

les noves generacions ho coneguin i s'ho facin seu.

Posaré tan sols dos exemples en què l'anomenada societat civil catalana posà Catalunya als ulls del món: 1. Les Setmanes Catalanes a Berlín. 2. La campanya El Cas dels Catalans. En totes dues manifestacions hi participaren el bo i millor del món cívic i cultural de tots els Països Catalans. Gent de tots els àmbits que actuaven a l'una, per a un futur ben nostre i que feren seus els magnífics versos de l'insigne poeta mallorquí, Pere Capellà:

Estim Catalunya perquè té un passat

de lluita incansable per la llibertat!

Jo sóc mallorquí i és la meva glòria

ésser català per la meva història.

Foren innumbrables les figures que participaren en les Setmanes Catalanes a Berlín, setmanes que foren des del 25 de juny al 23 d'agost del 1978. No podem, tanmateix, oblidar mai qui en fou l'ànima i l'organitzador: el catedràtic de filologia romànica, Til Stegman. Val a dir que tingués l'entusiasta i valuosa col·laboració de personalitats d'arreu, de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó. Certament, el programa era d'un primer nivell que tombava d'esquena. Hi foren presents la filosofia, la història, la literatura, l'ensenyament, la medicina, l'art i la música. Solament en aquest darrer àmbit podríem recordar alguns dels que hi participaren. Des de l'Escolania de Montserrat a Maria del Mar Bonet, Francesc Pi de la Serra, Lluís Llach i Ovidi Montllor. N'és un exemple.

Durant les vuit setmanes es feren exposicions, conferències, concerts, teatre i cinema, nova cançó i gastronomia.

Catalunya no sols es donà a conèixer a la capital alemanya. La seva presència arribà molt més enllà. Catàlegs, fotografies,

documentals i, en especial, el gran quadre d'Antoni Tàpies anunciador de les Setmanes, records que quedaren per a l'eternitat. Cal fer esment especial a la varietat dels participants. Tots a una, tots per Catalunya.

Berlín mostrà la imperiosa necessitat de mostrar Catalunya al món. Cal doncs que tinguem ben clar de deixar-nos de baralles ridícules on no hi valgui allò que molt encertadament digué el músic i professor mallorquí, Biel Majoral: "Solament hi ha interès a barallar-se per a aconseguir la cadireta". Paraules que són més vives que mai, malauradament.

Berlín va demostrar que anant junts, treballant plegats, podíem arribar molt lluny i animar tothom a aixecar-se i tornar a caminar tot cridant, amb la veu ben alta i amb tot l'ànim: "Desperta-vos, desperta-vos catalans adormits!

El futur és nostre.